

Παρακλητικός Κανών στον Όσιο Δαβίδ τον εν Ευβοίας

Δημοσιεύτηκε στις Κυριακή, 01 Νοεμβρίου 2015 18:46 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 77 Tweet 8 Email 1 Share 127

Αξιολόγηση Χρήστη: / 6

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Ό Ιερεύς: Εύλογητός ό Θεός ήμῶν πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ό Αναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα σοί, ό Θεός ήμῶν, δόξα σοί.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ό πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν, ό θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καί ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καί σκηνῶσον ἐν ήμίν καί καθάρισον ήμάς ἀπό πάσης κηλίδος καί σῶσον, Ἀγαθέ τās ψυχᾶς ήμῶν.

Ἄγιος ό Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ήμάς. **(τρεῖς φορές)**

Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἄγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

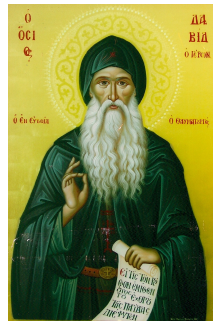
Παναγία τριάς, ἐλέησον ήμάς. Κύριε Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τās ἀνομίας ήμίν. Ἄγιε, ἐπισκεψε καί ἴασαι τās ἀσθενείας ήμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἄγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πάτερ ήμῶν, ό ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ή βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανό καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ήμῶν τόν ἐπιούσιον δός ήμίν σήμερον, καί ἄφες ήμίν τά ὀφειλήματα ήμῶν, ὡς καί ήμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ήμῶν, καί μή εἰσενέγκης ήμάς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ήμάς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιαι τήν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου• καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχῆν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου, ἐκάθισε με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰῶνος καί ἠκηδίασεν ἔπ ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τās χειράς μου, ἡ ψυχῆ μου ὡς γῆ ἀνυδροῦ σοί. Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ ἐμοῦ, καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστών ποιήσον μοί τό πρωί τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἠλπισα• γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τήν ψυχῆν μου• ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. διδάξον με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου• τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξᾶξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχῆν μου καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου καί ἀπολεῖς πάντας τούς θλιβοντας τήν ψυχῆν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμι.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ήμίν, εὐλογημένος ό ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς προσιόντας τοῖς λειψάνοις σου, καὶ ἐκζητούντας τὴν θερμὴν μεσιτείαν σου, Εὐβοίας μέγα καύχημα, παμμάκαρ Δαβὶδ, ρύσαι πάσης θλίψεως, ἀνηκέστου μανίας τοῦ δολίου δράκοντος, καὶ κινδύνων παντοίων, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, πνευματοφόρε ἀζύγων ὠραίσιμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι• εἰ μὴ γὰρ σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἔλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἕκ σου• σοὺς γὰρ δούλους σῴξεις ἀεὶ, ἕκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου• ἐπὶ πλεῖον πλῦνον μέ ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισον μέ. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός. Σοὶ μόνω ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίας συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίας ἐκίσθησε μέ ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας μοί. Ραντιεῖς μέ ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς μέ, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοὶ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης μέ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεῦματι ἠγεμονικῶς στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σε ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἐξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου• ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν• ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ• τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα• τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ἄ'. Ἦχος πλ. α'. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Θεῶ τὸ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, Δαβὶδ θεοφόρε, τῷ δοξάσαντι σε λαμπρῶς, προσπίπτων τὰ χεῖλη μου αἰτοῦμαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ γεραίρειν σε ἀνοίξον.

Εὐώδης Κυρίου ὠφθης λειμών, καρπούς μυροβόλους τῶν ἐνθέων σου ἀρετῶν, ἐκφύων, Δαβὶδ• ὅθεν εὐχαίς σου, τὴν δυσωδίαν παθῶν μου ἐκδίωξον.

Ἦς στύλον ἀσκήσεως ἄκλινη, Χριστῷ παιδιόθεν κοληθέντι διηνεκῶς, ὕμνουντες, Δαβὶδ, σοὶ ἐκβοῶμεν• ἡμᾶς Χριστοῦ Ἐκκλησία προσκόλλησον.

Θεοτοκίον

Ἀρέσκειν τῷ Κτίσθι τέ καὶ Θεῷ, πανύμνιατε Κόρη, καταξίωσον τὸν πιστῶς, προσφεύγοντα σκέπη σου τῇ θεία, καὶ τὴν σεμνὴν σου μορφήν μεγαλύνοντα.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ρυπωθεῖς τῇ κακίᾳ, καὶ βδελυραῖς πράξεσι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις προσῆλθον, ὅσπερ, κράζων σοί• ἐκκάθαρον μέ, Δαβὶδ, ὁ καθαρθεὶς ἐν ἀσκήσει, προσευχῇ, νηστεία τέ, πόνοις καὶ θλίψεσι.

Ἐκκαθάραι μέ ρύπου, γέρον Δαβὶδ, δέομαι, καὶ τὰς ἐκτροπᾶς τοῦ νοός μου, σύ ἐπανόρθωσον, ὁ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἀπὸ ψυχῆς ἀγαπήσας παιδιόθεν, ὄλβιε, σκεῦος τῆς χάριτος.

Συμπαθὲς ἀντιλήπτορ, ὡς ἀρραγὲς ἔρεισμα καὶ ἀδιατάρακτον τεῖχος, πάντες σε ἔγνωμεν, Δαβὶδ, ὅσιων φωστήρ, οἱ ἐκ μύχιων καρδίας, σπεύδοντες ἐκάστοτε, τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Καθαγίασον πάσας, τὰς εὐσεβῶν φάλαγγας, τὰς προσερχομένας ἐν πίστει, τῇ θεία μάνδρα σου, Δαβὶδ, φιάλη χρυσῆ, ἁγιασμοῦ τέ καὶ φρέαρ, ἐκβλυζάνων ἅπασιν, ὕδωρ ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ἀδιάλλακτε Κόρη, ὡς πρὸς Χριστόν ἔχουσα, καὶ Υἱόν τὸν σὸν παρρησίαν, Μήτηρ ἀνήροτε, ἠγιασμένη γαστήρ, Αὐτόν ἀπαύστως δυσώπει, δοῦναι τοῖς ὕμνοῦσι σε, χάριν καὶ ἔλεος.

Διασωσον από κινδύνων και θλίψεων σούς Ικέτας, τούς τιμώντας πανευλαβῶς, Δαβίδ, τήν σήν ἄσκησιν, και σέβοντας κάραν σου τήν ἁγίαν.
Ἐπιβλεπον ἔν εὐμενεΐα, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἔμῃν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος. xristianos.gr

Ἐἴτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς ἐκείνων δι' οὗς ἡ Παράκλησις τελεΐται.

Αἴτησις και τό Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεΐα θερμή.

Λοκρίδος βλαστός ἐδείχθης ἐνθεώτατος, Εὐβοίας πυρσός, παμμάκαρ φαεινότατος• διό σοί κραυγάζομεν, ἄσκητῶν, Δαβίδ, ἀκροθίνιον, γενοῦ ἡμῶν προστάτης ἀκλινῆς,
ἐν πάσαις τοῦ βίου περιστάσεσιν.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰατρεὺς νοσήματα λοιμικά, θεράπον Χριστοῦ θερμοτατε, τῆ ἀπαύστω μεσιτεΐα σου, πρὸς τόν Ποιητῆν ἡμῶν και Κύριον.

Νεολαΐαν Ὁρθόδοξον, τήν χειμαζομένην βολαΐς τοῦ δράκοντος, ὑποστήριξον και ἴθυνον, πρὸς τήν σωτηρίαν, Πάτερ ὅσιε.

Ἀμαυρώσας ὁ δειλαιος, τῆς ψυχῆς τήν χλαΐναν ποικίλοις πταισμάσι, σαῖς πρεσβεΐαις ἐξαυτούμενος, δέομαι, Δαβίδ, αὐτήν σύ κάθαρον.

Θεοτοκίον

Ξένου θαύματος πρόξενε, Μήτηρ τοῦ Ὑψίστου τέ και Παντάνακτος, δυσωπῶ σέ ὁ ταλαίπωρος, τάς ὀρμᾶς τοῦ σώματος καταστειλον.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰσχυσας, Δαβίδ, καθελεῖν ἐχθροῦ τήν ἔπαρσιν, θεῖω σθένει και πρεσβεύεις νῦν ἡμᾶς, καταισχύνας προσευχή σατᾶν τόν δόλιον.

Ῥφθης πλημμυρίς, θαυμασίων τέ και πέλαγος παραδόξων, ὑπερθαύμαστε Δαβίδ, ἐκκληρῶν τῶν σέ τιμώντων πάσαν αἴτησιν. xristianos.gr

Σώξεν ἐκ φθορᾶς, και παγίδων τοῦ ἀλάστορος, εὐρες χάριν, παντευλόγητε Δαβίδ, τῶν Λοκρῶν και Εὐβοέων σεμνολόγημα.

Θεοτοκίον

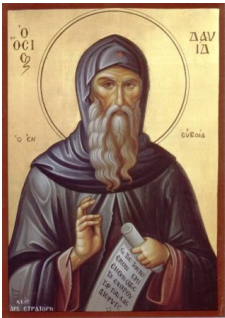
Οἴκτιρον ἡμᾶς, Θεοτόκε ὑπερύμνητε, ἡ τόν μόνον Πανοικτίρμονα Θεόν, συλλαβοῦσα και τεκοῦσα ὑπέρ ἕννοιαν.

Ῥδὴ στ'. Τήν δέησιν.

Νενέκρωμαι, οἴμοι, ὁ πολυστηνος, ἀκηδία, και ὀφλήμασι πλειστοις, ἀλλά θαρρῶν σαῖς πλουσίαις πρεσβεΐαις, ἀναβοῶ σοί• Δαβίδ παμμακάριστε, ἀναστησόν μέ και ταχύ,
τῆς ζωῆς μοί παρασχου τό φίλημα.

Μακάριος εἶ, Δαβίδ πανένδοξε, ὁ Κυρίου νηπιόθεν τά ἴχνη, ἀκολουθήσας και φθάσας εἰς ὕψος, ἀοργησίας και νήψεως ἄμετρον• διό και χάριν δαμνλή, θεραπεύειν νοσήματα
εἴληφας.

Εὐφρόσυνον βιοτήν παρασχου μοί, ἐν εἰρήνῃ και ἀγάπῃ τελεία, ὁ ἐκ ψυχῆς, ὦ Δαβίδ, ἀγαπήσας, τόν Λυτρωτῆν και ζωῆς τόν Εἰρήναρχον, και τά θελήματα Αὐτοῦ, ἐκτελέσας
πιστῶς ἐν τῷ βίω σου.

Θεοτοκίον

Γηθόμενοι σοί, ἄγνη, κροστρέχομεν, τῆ πηγῆ τῶν ἀειζῶων ναμάτων, και ἐκβοῶμεν• ἐπόμβρισον τάχος, ταῖς ἐν κακίας διψώσαις τῶν δούλων σου, καρδίαις νάματα σεπτά,
ἀθανάτου ζωῆς, Παναμώμητε.

Αἴτησις και τό Κοντάκιον

Ήχος β΄. Προστασία τῶν χριστιανῶν

Ἀντιλήπτορα μέγα ἡ μάνδρα σου κέκτηται, συμπαθῆ ἄρωγόν καί προστατὴν θερμοτατον, σέ τρισμάκαρ Δαβίδ, καί χαίρουσα ἀναβοᾶ• ζόφον δῖωξον ἁμαρτιῶν, καί τὴν σωτήριον ὁδόν, δεῖξον τοῖς προσπελάζουσι, ταύτη καί προσκυνούσι, τὴν κάραν σου τὴν ἁγίαν, καί τῷ χορῷ τῶν μοναστῶν, ὡς Χριστοῦ θεράπων γνήσιος.

Προκείμενον: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχος: Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κέφ. Ἰα΄ 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς• πάντα μοί παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καί οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οὐδέ τὸν Πατέρα τίς ἐπιγινώσκει εἰμὴ ὁ Υἱός, καί ὧ ἑάν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς μέ πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι καγῶ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμὶ καί ταπεινός τῆ καρδία καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστι.

Δόξα Πατρὶ καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ήχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μονοτρόπων καύχημα, καί τῶν ὄσιων φωσφόρε, λύγχε λάμπων ἀπασιν, ἀρετῶν λαμπρότητι καί φαιδρότητι, σέ ἱκετεύομεν πάσης στενώσεως, ἐπηρείας τοῦ ἀλάστορος, νόσων, μολύνσεων, κινδύνων τέ λύμης καί θλίψεως, τάχιστα ἀπάλλαξον, τοὺς ἐκδεχομένους σὴν μεσιτείαν. Σέμνωμα Εὐβοίας, Δαβίδ θαυματουργέ, τοὺς εὐλαβῶς, ἐπιζητοῦντας τὴν χάριν σου, ὑγιεῖς συντήρησον.

Ὁ Ἱερεὺς:

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καί εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου• ἐπισκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καί καταπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια• πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας• δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ• προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων• ἱκεσίας τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου• τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφίμων Ἀποστόλων• ὧν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καί οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυριδῶνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, τῶν Θαυματουργῶν• τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τύρωνος καί Στρατηλάτου, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καί Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὀσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης. Τοῦ οσίου Δαβίδ του ἐν Εὐβοίας, καί πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς. xristianos.gr

Ὡδή ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν Εὐβοία δομήσας, περιώνυμον μάνδραν, Δαβίδ, ἐσύναξας ἀζύγων μέγα πλήθος, καί τούτους κατηχήσας, σωτηρίας διδάγμασιν, ἀπῆλθες πρὸς οὐρανοῦς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύειν.

Ρύμην τὴν τῶν κωνόπων, ὁ διώξας ἐν Δύστῳ ταῖς σαῖς ἐντεύξουσι, Δαβίδ θαυματοφόρε, ἐκδίωξον ἐν τάχει, πάσαν θλίψιν καί ἔννοιαν, ἀκάθαρτον ἀφ' ἡμῶν, ταῖς πρὸς

Χριστόν εὐχαῖς σου.

Ὅ τὴν συκοφαντίαν, ἀνεχθεῖς τῶν ἄπιστων ἐχθρῶν του Πνεύματος, Δαβίδ, ἐν Λεβαδεία, ἐκ ταύτης σοὺς ἱκέτας, ἀπολύτρωσαι, Ὅσιε, ἵνα τοὺς νόμους Χριστοῦ, φυλάξωμεν ἀσμένως.

Θεοτοκίον.

Νομοθέτην τεκοῦσα, ἀνηρότως, Παρθένε, Χριστόν τὸν Κύριον, τῆς εὐσεβείας νόμους, καί τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς ὑμνοῦντας σέ πάντοτε, τηρεῖν ἀμέμπτως, ἀγνή, ἀξίωσον σοὺς δούλους.

Ὡδή ἡ΄. Τὸν Βασιλέα.

Δύναμιν δός μοί, ὁ δυνατός ἐν τοῖς ἔργοις, καί τοῖς ρήμασι φανεῖς, Δαβίδ παμμάκαρ, πάση ἀντιστήναι, τοῦ πονηροῦ ἰσχύϊ.

Ἀμέμπτων ὦφθης, ἡθῶν, Δαβίδ, ἐκμαγεῖον, καί διάκονος τῶν θείων μυστηρίων• ὄθεν σέ ὑμνοῦντες, αἰτούμεθα λιτᾶς σου.

Βλέψον ἐξ ὕψους, σοφέ Δαβίδ, καί παθῶν μου, διεκχύσεις ψυξον ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, πρὸς τὸν Βασιλέα, καί Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου.

Θεοτοκίον.

Ίσχύν λαβοῦσα, ἔξευμενίζεις τόν Κτίστην ὡσπερ Μήτηρ παναμώμητος Ἐκείνου, ἐκτενῶς δυσώπει, ὑπέρ ἡμῶν, Παρθένε.

Ὡδή θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Δαβίδ πνευματοφόρε, τήν σεπτήν μονήν σου, σκέπε ἀεὶ, περιφρουρεῖ καί φύλαττε, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἀζύγων, τῶν δοξαζόντων σέ. Χαρᾶς ἔπουρανίου, τυχεῖν ἀξίωσον μέ, τόν σέ Δαβίδ, θεοφόρε, ὡς γνώμονα, τῶν ἀρετῶν καί θαυμάτων, πρόξενον μέλλοντα. xristianos.gr
Ἀξίωσον τιμᾶν σέ, ἐν εὐήχοις ὕμνοις, καί τήν σορόν προσκυνεῖν τῶν λειψάνων σου, τοὺς εὐφημοῦντας ἀπαύστως, Δαβίδ, σέ ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι μέ μανίας, τοῦ Βελίαρ, Μήτηρ, ἡ τῶν ἀνθρώπων τόν ρύστην κηῖσασα, τόν Λυτρωτὴν, Ζωοδότην, καί πάντων Κύριον.
Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεις σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀεμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν. xristianos.gr

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χάριτας βλυζάνει παντοδαπᾶς, ἡ σεπτὴ σορός σου, θεοφόρε πατήρ Δαβίδ, τοῖς προσερχομένοις, αὐτῇ μέτ´ εὐλαβείας, καί πίστει ἐκζητούσι τήν μεσιτείαν σου.
Προσδεξαι δεήσεις σῶν ἱκετῶν, φωτοφόρον ἄστρον, τῆς Εὐβοίας, κλεινέ Δαβίδ, καί ἐξ ἐπήρειας τοῦ μιαιοῦ Βελίαρ, ἀπάλλαξον τοὺς πόθω ὑμνολογούντας σέ.
Καύχημα Λοκρίδος περικαλλές, Ἄθωνος καί Ὀασης, ἐνδιαίτημα εὐκλεές, Ναυπακτίας κλέος, ὠράτισμα Στειρίου, Δαβίδ, καί τῆς Εὐβοίας πέλεις θησαύρισμα.
Σκέπε, φρούρει, φύλαττε ἐκ δεινῶν, τήν σεπτὴν μονήν σου, ὀσιώτατε ἀσκητά, ἥς δομήτωρ πέλεις θεοσοφός, καί ρύσαι, αὐτὴν ἐξ ἐνεστώσης βλάβης καί θλίψεων.
Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στραταί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβειάν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε Ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπισκεψε καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον, Κύριε ἔλεησον, Κύριε ἔλεησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφεσις ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφιεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Καί τό Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ´. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ταπεινώσεως ἄστρον τηλαυγές τό τοῦ Πνεύματος, ταῖς βολαῖς ἀστράψαν καί κόσμον, καταναγάσαν τοῖς θαύμασι, τόν γόνον Ταλαντίου τόν κλεινόν, καί καύχημα Εὐβοίας ἱερόν, ἐπανέσωμεν ἐκθύμως, Δαβίδ τόν θεοφόρον καί βοήσωμεν• Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διά σου, πάσιν ἴαματα.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μέθ´ ἦν ψάλλομεν τό ἐξῆς:

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων, ὀσιώτατε Δαβίδ, γέρον κεκλημένε, τῶν ποθῶ, ἀσπαζομένων πιστῶς, κάραν σου τήν παντιμον καί σὴν λειψάνων σορόν, τὰς αἰτήσεις ἐκπλήρωσον, καί ἐξ ὀλέθριων, πειρασμῶν τοῦ δράκοντος, ἀπάλλαξον σαῖς λιταῖς, ἵνα ἀκλινῶς σέ τιμῶσι, καί τόν βασιλεῖα τῶν ὄλων, τόν σέ μεγαλύναντα δοξάζωσι.

Ἦχος πλ. δ´.

Δέσποινα προσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Ἦχος β´.

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπό τήν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεύς: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἔλεησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.